

[Justitsministeren]

derkastes den normale behandling her i Folketinget. I stedet for har vi valgt, da alle forslagene relaterer sig til den samme hovedlovgivning, at tage dem i ét forslag.

For så vidt angår den første del af forslaget, vedrørende dommers inhabilitet, er jeg glad for de tilkendegivelser, der har været. Så vidt jeg kan se, er det et ganske bredt flertal, der tilslutter sig den formulering og den udformning, som vi har givet forslaget.

Hr. Knud Lind havde nogle betænkeligheder og mente, at forslaget var udtryk for en overreaktion i forhold til den konkrete sag, som jo var udgangspunktet for, at der i det hele taget blev taget hul på dette spørgsmål. Jeg mener, at det er fantastisk vigtigt, at vores lovgivning er udformet på en sådan måde, at der ikke kan rejses nogen som helst tvivl om dommernes habilitet, om domstolenes upartiskhed, og det er derfor, at den margin, der er lagt ind i lovforslaget, går videre end det, vi rent faktisk var forpligtet til. Det er netop for ikke at komme i en situation, hvor problemet om inhabilitet kan rejses. Derfor må jeg afvise hr. Knud Linds indvending.

De økonomiske beregninger, der ligger til grund for forslaget, herunder hvilke meransættelser forslaget vil give anledning til, er selvfølgelig det bedste skøn, vi har været i stand til at udøve. Det er klart, det er så præcist, som det er muligt, og jeg tror derfor, hr. Knud Linds forestillinger om konsekvenserne er overdrevne.

Det, der så har været det centrale problem og spørgsmål under debatten om forslaget, har været SSP-delen, hvilket ikke kommer ganske bag på mig.

Sådan som lovforslagets bestemmelser er udarbejdet vedrørende videregivelse af oplysninger i forbindelse med SSP-samarbejdet, må det jo ses på baggrund af den tvivl, der opstod om, i hvilket omfang oplysninger om enkelte børns og unges forhold kunne videregives som led i SSP-samarbejdet. Det er på den baggrund, at der nu er fremsat dette lovforslag, hvilket jo også fremgår af bemærkningerne.

Efter regeringens opfattelse har SSP-samarbejdet vist sig at være et nyttigt redskab til at modvirke, at børn og unge indleder en kriminel løbebane. Således fremgik det f.eks. af dagbladet Politikens ledende artikel fra i går, at lederen af den sociale døgnvagt i København bl.a. giver SSP-samarbejdet æren for, at de unge i hovedstaden opfører sig mere lovlydigt.

Jeg må sige, jeg forstår i det hele taget overhovedet ikke SF's mange indvendinger. Det, vi taler om, er et samarbejde mellem en række myndigheder, som er med til at sikre, at unge mennesker, som på et senere tidspunkt måske ville løbe en risiko for at gå ind i en egentlig kriminel løbebane, bliver stoppet. Man får håndteret problemerne i sammenhæng, og dermed forhindres i en række situationer – det er jo det arbejde, man må sigte på – at de unge kommer videre i en kriminel løbebane. Derfor forstår jeg ikke SF's indvendinger i forhold til dette samarbejde, men det får vi jo lejlighed til at vende tilbage til ved behandlingen af det senere forslag.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at der jo ikke med lovforslaget bliver tale om en pligt f.eks. for de sociale myndigheder til at videregive oplysninger om bestemte børn og unge. De enkelte myndigheder, som deltager i samarbejdet, er fortsat frit stillet, om man vil videregive oplysningerne, og som det også er blevet nævnt, vil myndighederne kunne undlade at videregive oplysninger i forbindelse med samarbejdet, hvis de er af den opfattelse, at det vil skade forholdet til klienterne.

Jeg mener, at det er den rigtige form for samarbejde, og derfor er jeg ikke enig med hr. Knud Lind, der ønskede en yderligere stramning af formuleringen i lovforslaget på dette område.

Konstaterer man under SSP-samarbejdet, at der er tale om børn og unge med massive sociale problemer, så står det også kommunerne frit på ethvert tidspunkt at slutte drøftelsen af sagen i SSP-regi og i stedet indlede en egentlig sag om hjælpeforeanstaltninger efter bistandsloven.

I forbindelse med lovforslaget er det også vigtigt at holde fast i, at oplysningerne inden for rammerne af SSP-samarbejdet ikke må videregives til brug for politiets efterforskning af straffesager. Man kan sige, at der ikke er nogen fare for, at den pågældende kommer i fedtefadet hos politiet på grund af oplysninger, som udveksles i forbindelse med SSP-samarbejdet.

Fru Pia Gjellerup har rejst spørgsmålet om, hvorfor dette forslag bringes op som en ændring af retsplejeloven. Man kan sige, at det har en naturlig placering her. Det Kriminalpræventive Råds baggrund i denne sammenhæng er væsentlig. Man kan spørge, om det ville